Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (desiata rozšírená komora)

z 22. januára 2025 *

„Hospodárska a menová únia – Banková únia – Jednotný mechanizmus riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a určitých investičných spoločností (SRM) – Jednotný fond na riešenie krízových situácií (SRF) – Rozhodnutie SRB o výpočte príspevkov *ex ante* na príspevkové obdobie 2019 – Články 12 a 14 delegovaného nariadenia (EÚ) 2015/63 – Pojem ‚zmena štatútu' – Schéma inštitucionálneho zabezpečenia – Námietka nezákonnosti"

Vo veci T-498/19,

Banco Cooperativo Español, SA, so sídlom v Madride (Španielsko), v zastúpení: D. Sarmiento Ramírez-Escudero a J. Beltrán de Lubiano Sáez de Urabain, advokáti,

žalobkyňa,

proti

Jednotnej rade pre riešenie krízových situácií (SRB), v zastúpení: M. Rius Riu a C. De Falco, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci B. Meyring, F. B. Fernández de Trocóniz Robles, T. Klupsch a S. Ianc, advokáti,

žalovanej,

ktorú v konaní podporuje:

Európska komisia, v zastúpení: A. Steiblytė, P. Němečková a D. Triantafyllou, splnomocnení zástupcovia,

vedľajšia účastníčka konania,

VŠEOBECNÝ SÚD (desiata rozšírená komora),

v zložení: predseda A. Kornezov, sudcovia E. Buttigieg, G. Hesse, D. Petrlík (spravodajca) a L. Spangsberg Grønfeldt,

tajomník: S. Jund, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania,

po pojednávaní z 9. júla 2024,

* Jazyk konania: španielčina.

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Svojou žalobou podanou na základe článku 263 ZFEÚ sa žalobkyňa, Banco Cooperativo Español, SA, domáha zrušenia – a to v rozsahu, v akom sa jej týka –rozhodnutia Jednotnej rady pre riešenie krízových situácií (SRB) (ďalej len „SRB“) SRB/ES/2022/47 z 8. augusta 2022, ktorým sa zrušuje rozhodnutie SRB SRB/ES/SRF/2019/10 zo 16. apríla 2019 o príspevkoch *ex ante* na rok 2019 do jednotného fondu na riešenie krízových situácií (SRF) (ďalej len „SRF“) v rozsahu, v akom sa týka inštitúcií uvedených v jeho prílohe I, a ktorým sa vypočítavajú príspevky *ex ante* týchto inštitúcií do SRF na rok 2019 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).

Okolnosti predchádzajúce sporu a skutkové okolnosti, ktoré nastali po podaní žaloby

2 Žalobkyňa je úverovou inštitúciou so sídlom v Španielsku. Je súčasťou schémy inštitucionálneho zabezpečenia (ďalej len „IPS“) banky Banco Cooperativo IPS, ktorú v marci 2018 povolila Banco de España (Španielska centrálna banka, Španielsko), a to v súlade s článkom 113 ods. 7 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 z 26. júna 2013 o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a investičné spoločnosti a o zmene nariadenia (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 176, 2013, s. 1).

3 Vo svojom rozhodnutí SRB/ES/SRF/2019/10 zo 16. apríla 2019 o výpočte príspevkov *ex ante* na rok 2019 do SRF (ďalej len „pôvodné rozhodnutie“) SRB v súlade s článkom 70 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 806/2014 z 15. júla 2014, ktorým sa stanovujú jednotné pravidlá a jednotný postup riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a určitých investičných spoločností v rámci jednotného mechanizmu riešenia krízových situácií a jednotného fondu na riešenie krízových situácií a ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 1093/2010 (Ú. v. EÚ L 225, 2014, s. 1), stanovila pre inštitúcie, na ktoré sa vzťahuje článok 2 v spojení s článkom 67 ods. 4 tohto nariadenia (ďalej len „inštitúcie“), medzi ktoré patrí žalobkyňa, príspevky *ex ante* do SRF (ďalej len „príspevky *ex ante*“) na rok 2019 (ďalej len „príspevkové obdobie 2019“).

4 Platobným výmerom z 29. apríla 2019 Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria (FROB, Fond pre riadenú reštrukturalizáciu bankových inštitúcií, Španielsko) ako vnútroštátny orgán pre riešenie krízových situácií v zmysle článku 3 ods. 1 bodu 3 nariadenia č. 806/2014 uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť príspevok *ex ante* na príspevkové obdobie 2019 tak, ako ho stanovila SRB.

5 Dňa 8. augusta 2022 SRB prijala napadnuté rozhodnutie, ktorým zrušila a nahradila pôvodné rozhodnutie. Podľa odôvodnení 15 až 18 napadnutého rozhodnutia bolo jeho cieľom napraviť nedostatok odôvodnenia pôvodného rozhodnutia, ktorý SRB konštatoval v nadväznosti na rozsudok z 15. júla 2021, Komisia/Landesbank Baden-Württemberg a SRB (C-584/20 P a C-621/20 P, EU:C:2021:601), a na uznesenie z 3. marca 2022, SRB/Portigon a Komisia (C-664/20 P, neuverejnené, EU:C:2022:161), a uznesenie z 3. marca 2022, SRB/Hypo Vorarlberg Bank (C-663/20 P, neuverejnené, EU:C:2022:162).

6 Dňa 19. septembra 2022 bolo žalobkyni doručené oznámenie o napadnutom rozhodnutí.

7 Žalobkyňa a SRB sa nezhodujú, pokiaľ ide o skutočnosti, ktoré treba zohľadniť na účely výpočtu príspevku *ex ante* žalobkyne na príspevkové obdobie 2019. Žalobkyňa sa konkrétne domnieva, že SRB mala zohľadniť jej účasť v IPS v roku 2018, čo neurobila.

Napadnuté rozhodnutie

8 Napadnuté rozhodnutie obsahuje hlavnú časť, ku ktorej sú, pokiaľ ide o žalobkyňu, pripojené štyri prílohy.

9 V hlavnej časti napadnutého rozhodnutia je opísaný proces určenia príspevkov *ex ante* na príspevkové obdobie 2019, ktorý sa vzťahuje na všetky inštitúcie.

10 Konkrétne v oddiele 6 napadnutého rozhodnutia SRB stanovila ročnú cieľovú úroveň uvedenú v článku 4 vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) 2015/81 z 19. decembra 2014, ktorým sa bližšie určujú jednotné podmienky uplatňovania nariadenia č. 806/2014, pokiaľ ide o príspevky *ex ante* do jednotného fondu na riešenie krízových situácií (Ú. v. EÚ L 15, 2015, s. 1) na príspevkové obdobie 2019 (ďalej len „ročná cieľová úroveň“).

11 Okrem toho SRB vysvetlila, že ročnú cieľovú úroveň stanovila na jednu osminu z 1,15 % sumy krytých vkladov všetkých inštitúcií v roku 2018, ktorá bola získaná na základe údajov poskytnutých systémami ochrany vkladov v súlade s článkom 16 delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) 2015/63 z 21. októbra 2014, ktorým sa dopĺňa smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ, pokiaľ ide o príspevky *ex ante* do mechanizmov financovania riešenia krízových situácií (Ú. v. EÚ L 11, 2015, s. 44).

12 V oddiele 7 napadnutého rozhodnutia SRB opísala metodiku výpočtu príspevkov *ex ante* na príspevkové obdobie 2019.

13 V oddiele 7 napadnutého rozhodnutia SRB tiež vysvetlila, že iné inštitúcie než tie, ktoré platia paušálny príspevok vzhľadom na svoje osobitné vlastnosti, sú povinné platiť príspevok *ex ante* upravený podľa ich rizikového profilu, ktorý stanovila v nasledujúcich hlavných krokoch.

14 V prvej fáze SRB v súlade s článkom 70 ods. 2 druhým pododsekom písm. a) nariadenia č. 806/2014 vypočítala základný ročný príspevok každej inštitúcie, ktorý je v pomernej výške na základe sumy záväzkov dotknutej inštitúcie okrem vlastných zdrojov a krytých vkladov (ďalej len „čisté záväzky“), vzhľadom na celkové čisté záväzky všetkých inštitúcií povolených na území všetkých členských štátov zúčastnených na jednotnom mechanizme riešenia krízových situácií (SRM). V súlade s článkom 5 ods. 1 delegovaného nariadenia 2015/63 SRB odpočítala určité druhy záväzkov od čistých záväzkov inštitúcie, ktoré je potrebné zohľadniť pri určovaní tohto príspevku.

15 V druhej fáze výpočtu príspevku *ex ante* pristúpila SRB k úprave základného ročného príspevku podľa rizikového profilu dotknutej inštitúcie v súlade s článkom 70 ods. 2 druhým pododsekom písm. b) nariadenia č. 806/2014.

16 Napokon SRB vypočítala príspevok *ex ante* každej inštitúcie tak, že ročnú cieľovú úroveň rozdelila medzi všetky inštitúcie na základe pomeru založeného na základnom ročnom príspevku upravenom podľa rizikového profilu.

Návrh účastníkov konania

17 Žalobkyňa v poslednom znení svojich písomných podaní v podstate navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zrušil napadnuté rozhodnutie v rozsahu, v akom sa jej týka,

– uložil SRB povinnosť nahradiť trovy konania.

18 SRB navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zamietol žalobu,

– uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania.

19 Európska komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zamietol žalobu,

– uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania.

Právny stav

20 V návrhu na začatie konania žalobkyňa uvádza dva žalobné dôvody, z ktorých prvý je založený na porušení článkov 12 a 14 delegovaného nariadenia 2015/63, a to tým, že SRB nezohľadnila jej účasť v IPS na účely výpočtu príspevku *ex ante* na príspevkové obdobie 2019, a druhý, predložený subsidiárne, je založený na námietke nezákonnosti článkov 12 a 14 delegovaného nariadenia 2015/63 z dôvodu porušenia článku 103 ods. 2 a 7 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ z 15. mája 2014, ktorou sa stanovuje rámec pre ozdravenie a riešenie krízových situácií úverových inštitúcií a investičných spoločností a ktorou sa mení smernica Rady 82/891/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EÚ, 2012/30/EÚ a 2013/36/EÚ a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 a (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 173, 2014, s. 190).

21 V návrhu na úpravu žaloby podanom do kancelárie Všeobecného súdu 20. septembra 2022 na základe článku 86 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu žalobkyňa uvádza, že trvá na celej svojej argumentácii uvedenej v jej návrhu na začatie konania, avšak spresňuje, že po späťvzatí a nahradení pôvodného rozhodnutia napadnutým rozhodnutím treba jej návrhy chápať tak, že sa týkajú napadnutého rozhodnutia.

22 Najprv treba preskúmať druhý žalobný dôvod, ktorým žalobkyňa namieta nezákonnosť článkov 12 a 14 delegovaného nariadenia 2015/63, a následne prvý žalobný dôvod týkajúci sa zákonnosti napadnutého rozhodnutia.

O druhom žalobnom dôvode založenom na námietke nezákonnosti vznesenej proti článkom 12 a 14 delegovaného nariadenia 2015/63

O prípustnosti

23 SRB tvrdí, že druhý žalobný dôvod je neprípustný z dôvodu, že je nepresný, keďže žalobkyňa nespresnila, ktoré ustanovenia článkov 12 a 14 delegovaného nariadenia 2015/63 sa majú vyhlásiť za neuplatniteľné z dôvodu, že porušujú článok 103 ods. 2 a 7 smernice 2014/59. Okrem toho zákonnosť článku 12 tohto delegovaného nariadenia nie je v prejednávanej veci relevantná, keďže sa toto ustanovenie neuplatní.

24 Žalobkyňa sa domnieva, že druhý žalobný dôvod je prípustný.

25 V tejto súvislosti z judikatúry vyplýva, že na to, aby bola žaloba prípustná, je nevyhnutné, aby základné skutkové a právne okolnosti, na ktorých je založená, vyplývali aspoň stručne, ale ucelene a zrozumiteľne z textu samotnej žaloby, aby sa zaručila právna istota a riadny výkon spravodlivosti. Podľa judikatúry tiež platí, že každý žalobný dôvod, ktorý nebol dostatočne vyjadrený v návrhu na začatie konania, musí byť považovaný za neprípustný (pozri rozsudok zo 7. júla 2021, Bateni/Rada, T-455/17, EU:T:2021:411, bod 135 a citovanú judikatúru; pozri tiež v tomto zmysle rozsudok z 30. júna 2021, Taliansko/Komisia, T-265/19, neuverejnený, EU:T:2021:392, bod 33 a citovanú judikatúru).

26 Pokiaľ ide o nejasnosť druhého žalobného dôvodu, ktorú uvádza SRB, treba poznamenať, že žalobkyňa v žalobe spresňuje, že námietku nezákonnosti článkov 12 a 14 delegovaného nariadenia 2015/63 vznáša len za predpokladu, že by Všeobecný súd v rámci preskúmania prvého žalobného dôvodu vyložil tieto články tak, že neumožňujú zohľadniť jej účasť v IPS v roku 2018 na účely výpočtu jej príspevku *ex ante* na príspevkové obdobie 2019.

27 V prvom žalobnom dôvode žalobkyňa na jednej strane tvrdí, že článok 12 ods. 2 delegovaného nariadenia 2015/63 sa má vykladať v tom zmysle, že umožňuje zohľadniť jej účasť v IPS v roku 2018 na účely výpočtu jej príspevku *ex ante* na príspevkové obdobie 2019. Na druhej strane tvrdí, že referenčný dátum na poskytnutie informácií na účely výpočtu príspevkov *ex ante* na príspevkové obdobie 2019, ktorý je v článku 14 ods. 1 tohto delegovaného nariadenia stanovený na 31. decembra 2017, nebráni SRB zohľadniť pre toto obdobie jej účasť v IPS v roku 2018.

28 Z celkového výkladu žaloby teda vyplýva, že žalobkyňa vzniesla námietku nezákonnosti proti článku 12 ods. 2 a článku 14 ods. 1 delegovaného nariadenia 2015/63. Okrem toho žalobkyňa na pojednávaní tiež potvrdila, že v druhom žalobnom dôvode mierila na nezákonnosť týchto ustanovení.

29 Pokiaľ ide o druhé tvrdenie SRB, že zákonnosť článku 12 delegovaného nariadenia 2015/63 nie je v prejednávanej veci relevantná, treba pripomenúť, že námietka nezákonnosti vznesená incidenčne podľa článku 277 ZFEÚ pri napadnutí zákonnosti aktu je prípustná len v prípade, že medzi týmto aktom a právnou normou existuje spojitosť, ktorej údajná nezákonnosť sa namieta (rozsudky z 30. apríla 2019, Wattiau/Parlament, T-737/17, EU:T:2019:273, bod 56, a zo 16. júna 2021, Krajowa Izba Gospodarcza Chłodnictwa i Klimatyzacji/Komisia, T-126/19, EU:T:2021:360, bod 33).

30 Článok 277 ZFEÚ sa však musí vykladať dostatočne široko na to, aby sa zabezpečilo účinné preskúmanie zákonnosti aktov inštitúcií všeobecnej povahy v prospech osôb vylúčených z možnosti podať priamu žalobu proti takýmto aktom. Pôsobnosť článku 277 ZFEÚ sa teda musí vzťahovať na akty inštitúcií, ktoré boli relevantné pre prijatie rozhodnutia, ktoré je predmetom žaloby o neplatnosť, v tom zmysle, že uvedené rozhodnutie sa zakladá predovšetkým na týchto aktoch, hoci formálne nepredstavujú jeho právny základ. Okrem toho na účely preskúmania námietky nezákonnosti nemožno pravidlá jedného a toho istého režimu umelo rozdeliť (pozri rozsudok zo 16. júna 2021, Krajowa Izba Gospodarcza Chłodnictwa i Klimatyzacji/Komisia, T-126/19, EU:T:2021:360, bod 34 a citovanú judikatúru).

31 V prejednávanej veci žalobkyňa tvrdí, že SRB mala zohľadniť jej účasť v IPS v roku 2018 na účely výpočtu jej príspevku *ex ante* na príspevkové obdobie 2019 na základe článku 12 ods. 2 delegovaného nariadenia 2015/63, čo SRB odmietla na základe toho istého ustanovenia, pretože ho vyložila odlišne.

32 V rámci vznesenej námietke nezákonnosti žalobkyňa tvrdí, že ak by bol výklad článku 12 ods. 2 delegovaného nariadenia 2015/63, ktorý SRB vykonala v napadnutom rozhodnutí, správny, toto ustanovenie by bolo nezákonné z dôvodu, že je v rozpore s článkom 103 ods. 2 a 7 smernice 2014/59, keďže tieto ustanovenia ukladajú Komisii, aby prijatí tohto delegovaného nariadenia zabezpečila, že základné ročné príspevky budú vhodným spôsobom upravené podľa rizikového profilu inštitúcií a že pri tejto úprave sa zohľadní účasť inštitúcie v IPS.

33 Za týchto podmienok treba konštatovať, že medzi napadnutým rozhodnutím a článkom 12 ods. 2 delegovaného nariadenia 2015/63 existuje spojitosť.

34 Platí to o to viac, že v prípade, že by bolo tvrdenie SRB, ktoré je uvedené v bode 29 vyššie, akceptované, viedlo by k umelému rozdeleniu pravidiel režimu výpočtu príspevkov *ex ante* stanoveného delegovaným nariadením 2015/63 a k tomu, že by bol článok 277 ZFEÚ zbavený svojho potrebného účinku.

35 Námietky neprípustnosti, ktoré vzniesla SRB proti druhému žalobnému dôvodu, treba preto zamietnuť.

O veci samej

36 V druhom žalobnom dôvode žalobkyňa tvrdí, že ak sa článok 12 ods. 2 a článok 14 ods. 1 delegovaného nariadenia 2015/63 majú vykladať v tom zmysle, že jej účasť v IPS v roku 2018 nemožno zohľadniť na účely výpočtu jej príspevku *ex ante* na príspevkové obdobie 2019, potom sú tieto ustanovenia v rozpore s článkom 103 ods. 2 a 7 smernice 2014/59.

37 Vzhľadom na to, že žalobkyňa vzniesla túto námietku nezákonnosti len pre prípad uvedený v bode 36 vyššie, treba v prvom rade preskúmať, či článok 12 ods. 2 a článok 14 ods. 1 delegovaného nariadenia 2015/63 umožňujú SRB zohľadniť účasť inštitúcie v IPS v roku 2018 na účely výpočtu jej príspevku *ex ante* na príspevkové obdobie 2019. Ak to tak nie je, treba v druhom rade posúdiť, či sú tieto ustanovenia v súlade s článkom 103 ods. 2 a 7 smernice 2014/59.

– *O pôsobnosti článku 12 ods. 2 a článku 14 ods. 1 delegovaného nariadenia 2015/63*

38 Článok 12 ods. 2 tohto delegovaného nariadenia 2015/63 stanovuje, že „zmena štatútu inštitúcie (vrátane malých inštitúcií) počas príspevkového obdobia nemá vplyv na ročný príspevok, ktorý sa má v danom roku uhradiť“.

39 Podľa článku 14 ods. 1 delegovaného nariadenia 2015/63 „inštitúcie predkladajú orgánu pre riešenie krízových situácií poslednú schválenú ročnú účtovnú závierku, ktorá bola k dispozícii najneskôr 31. decembra roka predchádzajúceho príspevkovému obdobiu, spolu so stanoviskom štatutárneho audítora alebo audítorskej spoločnosti“.

40 Žalobkyňa tvrdí, že článok 12 ods. 2 delegovaného nariadenia 2015/63 sa má vykladať v tom zmysle, že účasť inštitúcie v IPS predstavuje zmenu štatútu v zmysle tohto ustanovenia a že takáto zmena sa musí zohľadniť v príspevkovom období, ktoré nasleduje po období, v ktorom k tejto zmene došlo, t. j. počas ktorého sa uvedená inštitúcia stala súčasťou IPS. Keďže žalobkyňa začala svoju účasť v IPS v roku 2018, SRB tak mala túto okolnosť zohľadniť na účely výpočtu jej príspevku *ex ante* na príspevkové obdobie 2019.

41 Okrem toho na rozdiel od toho, čo tvrdí SRB, článok 14 ods. 1 delegovaného nariadenia 2015/63 jej nebráni v tom, aby zohľadnila účasť inštitúcie v IPS v roku 2018 na účely výpočtu jej príspevku *ex ante* na príspevkové obdobie 2019, aj keď táto účasť nebola v účinnosti k 31. decembru 2017. V každom prípade toto ustanovenie nemožno použiť na to, aby bolo ohrozené dodržanie požiadavky stanovenej v článku 103 ods. 2 a 7 smernice 2014/59, a to upraviť príspevky *ex ante* podľa rizikového profilu inštitúcií, najmä pokiaľ ide o ich účasť v IPS.

42 SRB a Komisia túto argumentáciu spochybňujú.

43 Článok 4 ods. 1 delegovaného nariadenia 2015/63 stanovuje, že SRB vypočíta príspevok *ex ante* každej inštitúcie na základe informácií poskytnutých touto inštitúciou v súlade s článkom 14 tohto delegovaného nariadenia.

44 Najprv treba uviesť, že podľa článku 14 ods. 1 delegovaného nariadenia 2015/63 inštitúcie musia SRB predložiť poslednú schválenú ročnú účtovnú závierku, ktorá bola k dispozícii najneskôr 31. decembra roka predchádzajúceho príspevkovému obdobiu (ďalej len „rok N-1“). K účtovnej závierke musí byť priložené stanovisko štatutárneho audítora alebo audítorskej spoločnosti.

45 Treba konštatovať, že vzhľadom na dobu potrebnú na finalizáciu takejto účtovnej závierky sa informácie, na základe ktorých SRB vypočítava príspevok *ex ante* každej inštitúcie, vo všeobecnosti vzťahujú na predposledný rok predchádzajúci príspevkovému obdobiu alebo za výnimočných okolností na účtovné obdobie, ktoré začalo v priebehu tohto predposledného roka a bolo uzatvorené v priebehu roka N-1 (pre tieto dve obdobia ďalej len „referenčný rok N-2“).

46 Z článku 14 ods. 2 delegovaného nariadenia 2015/63 ďalej vyplýva, že inštitúcie musia SRB poskytnúť minimálne tie informácie, ktoré sú uvedené v prílohe II k tomuto delegovanému nariadeniu, medzi ktoré patria záväzky vytvorené inštitúciou, ktorá je členom IPS, ktoré sú vylúčené z výpočtu príspevkov *ex ante* podľa článku 5 ods. 1 písm. b) uvedeného delegovaného nariadenia.

47 Článok 14 ods. 3 delegovaného nariadenia 2015/63 napokon stanovuje, že informácie uvedené v jeho prílohe II zahrnuté do požiadaviek na predkladanie správ orgánom dohľadu, sa predkladajú SRB v takej podobe, v akej ich dotknutá inštitúcia vykázala v poslednej relevantnej správe orgánom dohľadu, ktorá bola predložená príslušnému orgánu v súvislosti s referenčným rokom ročnej účtovnej závierky uvedenej v článku 14 ods. 1 tohto delegovaného nariadenia.

48 Zo znenia článku 4 ods. 1 v spojení s článkom 14 ods. 1 až 3 delegovaného nariadenia 2015/63 teda vyplýva, že SRB prináleží vypočítať príspevky *ex ante* na základe informácií týkajúcich sa poslednej schválenej a overenej ročnej účtovnej závierky (ďalej len „účtovná závierka“), ktorá bola k dispozícii najneskôr 31. decembra roka N-1 (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 14. novembra 2019, State Street Bank International, C-255/18, EU:C:2019:967, bod 42), pričom tieto informácie sa teda týkajú účtovnej závierky, ktorá sa vzťahuje na referenčný rok N-2.

49 V tejto súvislosti treba spresniť, že na účely výpočtu príspevku *ex ante* inštitúcie sú informácie o jej účasti v IPS úzko spojené s inými informáciami, ktoré sú uvedené v jej účtovnej závierke. Ak totiž SRB uplatní napríklad ukazovateľ rizika IPS, ako je stanovený v článku 6 ods. 5 písm. b) delegovaného nariadenia 2015/63, musí okrem iného zohľadniť – v súlade s článkom 7 ods. 4 druhým pododsekom tohto delegovaného nariadenia – relatívnu váhu ukazovateľa rizika „obchodné činnosti a mimosúvahové expozície, deriváty, zložitosť a vyriešiteľnosť krízovej situácie“ stanoveného v článku 6 ods. 5 písm. a) uvedeného delegovaného nariadenia. Ako však uviedla SRB, bez toho, aby jej žalobkyňa odporovala, informácie týkajúce sa tohto posledného uvedeného ukazovateľa rizika sú vo všeobecnosti uvedené v účtovnej závierke dotknutej inštitúcie.

50 Ak sa teda takáto inštitúcia zúčastňuje v IPS v roku N-1, k tejto účasti dochádza po uzavretí účtovnej závierky za referenčný rok N-2, ktorá je rozhodujúca pre výpočet príspevku *ex ante* tejto inštitúcie, ako vyplýva z bodu 45 vyššie. Za týchto podmienok uvedenú účasť v IPS nemožno považovať za informáciu týkajúcu sa tejto účtovnej závierky. V takom prípade SRB neprináleží, aby túto účasť zohľadnila pri výpočte príspevku *ex ante* uvedenej inštitúcie na dotknuté príspevkové obdobie.

51 Tvrdenia žalobkyne tento záver nevyvracajú.

52 Po prvé žalobkyňa tvrdí, že SRB je povinná zohľadniť účasť inštitúcie v IPS v roku N-1 na základe článku 12 ods. 2 delegovaného nariadenia 2015/63, pretože takáto účasť predstavuje zmenu štatútu v zmysle tohto ustanovenia.

53 Bez toho, aby bolo potrebné preskúmať, či účasť inštitúcie v IPS predstavuje „zmenu štatútu“ v zmysle článku 12 ods. 2 delegovaného nariadenia 2015/63, stačí uviesť, že toto ustanovenie v každom prípade neukladá SRB povinnosť zohľadniť takúto zmenu, ku ktorej došlo v roku N-1, na účely výpočtu príspevku *ex ante* na dotknuté príspevkové obdobie.

54 Článok 12 ods. 2 delegovaného nariadenia 2015/63 sa totiž obmedzuje na stanovenie, že zmena štatútu inštitúcie počas príspevkového obdobia „nemá vplyv na… príspevok [*ex ante*], ktorý sa má v danom roku uhradiť“. Toto ustanovenie tak spresňuje, že zmena štatútu sa nesmie zohľadniť na účely výpočtu príspevku *ex ante*, ktorý sa má uhradiť v tom istom roku, v ktorom k uvedenej zmene došlo, pričom však nevyžaduje, aby uvedená zmena musela byť nevyhnutne zohľadnená na účely výpočtu príspevku *ex ante*, ktorý sa má uhradiť v nasledujúcom roku.

55 V tejto súvislosti žalobkyňa predovšetkým nemôže tvrdiť, že použitie výrazu „daný rok“ znamená rozdielne zaobchádzanie s rokom, v ktorom došlo k zmene štatútu, a nasledujúcim rokom.

56 Samotná skutočnosť, že článok 12 ods. 2 delegovaného nariadenia 2015/63 spresňuje, že zmena štatútu počas príspevkového obdobia nemá vplyv na príspevok *ex ante*, ktorý sa má uhradiť v tom istom období, totiž neznamená, že ju treba *a contrario* zohľadniť pre nasledujúce obdobie.

57 Aj za predpokladu, že by účasť inštitúcie v IPS predstavovala „zmenu štatútu“ v zmysle článku 12 ods. 2 delegovaného nariadenia 2015/63, z výkladu článku 4 ods. 1 v spojení s článkom 14 ods. 1 až 3 tohto delegovaného nariadenia, ako bolo uvedené v bodoch 48 až 50 vyššie, vyplýva, že takúto účasť treba zohľadniť, ak vyplýva z informácií týkajúcich sa účtovnej závierky za referenčný rok N-2.

58 V znení článku 12 ods. 2 delegovaného nariadenia 2015/63 však nič nenasvedčuje tomu, že toto ustanovenie zavádza výnimku z tohto pravidla.

59 Konkrétne, hoci je pravda, ako uvádza žalobkyňa, že článok 14 delegovaného nariadenia 2015/63 je súčasťou oddielu 3 tohto nariadenia nazvaného „Administratívne aspekty a sankcie“, nemôže z uvedeného vyplývať, že jeho pôsobnosť sa mala obmedziť na čisto administratívne aspekty systému príspevkov *ex ante*. Práve naopak, keďže článok 4 ods. 1 uvedeného nariadenia výslovne stanovuje, že SRB musí vypočítať príspevky *ex ante* na základe informácií poskytnutých inštitúciami „v súlade s článkom 14 [delegovaného nariadenia 2015/63]“, toto ustanovenie je relevantné pre výpočet takýchto príspevkov.

60 A nakoniec nemožno prijať tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého by sa článok 12 ods. 2 delegovaného nariadenia 2015/63 stal nadbytočným, ak neumožňuje zohľadniť zmenu štatútu počas príspevkového obdobia, ktoré nasleduje po období, v ktorom k tejto zmene došlo.

61 V tejto súvislosti z judikatúry vyplýva, že cieľom článku 12 ods. 2 delegovaného nariadenia 2015/63 je najmä vyhnúť sa akejkoľvek neistote, pokiaľ ide o pôsobnosť článku 12 ods. 1 tohto delegovaného nariadenia v rozsahu, v akom stanovuje výnimku zo zásady, podľa ktorej sa príspevky *ex ante* vypočítavajú na základe informácií dostupných k 31. decembru roka N-1 (rozsudok z 29. septembra 2022, ABLV/SRB, C-202/21 P, EU:C:2022:734, bod 61).

62 Článok 12 ods. 2 delegovaného nariadenia 2015/63 si tak zachováva svoj predmet, keďže výslovne objasňuje dôsledok, ktorý už možno implicitne vyvodiť z článku 14 ods. 1 tohto delegovaného nariadenia, a to, že „zmena štatútu“ inštitúcie nemôže mať vplyv na príspevok *ex ante*, ktorý sa má v danom roku uhradiť.

63 Z vyššie uvedeného vyplýva, že článok 12 ods. 2 delegovaného nariadenia 2015/63 neukladá SRB povinnosť, aby na účely výpočtu príspevku *ex ante* zohľadnila účasť inštitúcie v IPS, ku ktorej došlo v roku N-1.

64 Po druhé žalobkyňa nemôže tvrdiť, že takáto povinnosť vyplýva z článku 14 ods. 5 delegovaného nariadenia 2015/63, ktorý stanovuje, že „keď v informáciách alebo údajoch predkladaných orgánom pre riešenie krízových situácií dôjde k aktualizáciám alebo opravám, takéto aktualizácie alebo opravy sa bezodkladne predložia orgánom pre riešenie krízových situácií“.

65 V tejto súvislosti treba spresniť, že aktualizácie uvedené v článku 14 ods. 5 delegovaného nariadenia 2015/63 sa týkajú informácií alebo údajov poskytnutých dotknutou inštitúciou podľa článku 14 ods. 1 tohto delegovaného nariadenia, a teda sa vzťahujú na referenčný rok N-2. V článku 14 ods. 5 uvedeného delegovaného nariadenia tak nenaznačuje nič tomu, že cieľom

tohto ustanovenia je umožniť inštitúcii, aby SRB predložila informácie týkajúce sa iného obdobia, než je obdobie, ktorého sa týka účtovná závierka uvedená v článku 14 ods. 1 toho istého delegovaného nariadenia, a to referenčného roka N-2.

66 Po tretie žalobkyňa sa nemôže opierať o článok 17 ods. 3 delegovaného nariadenia 2015/63, aby tvrdila, že SRB je povinná zohľadniť informácie, ktoré sa týkajú roku N-1.

67 Článok 17 ods. 3 delegovaného nariadenia 2015/63 stanovuje, že „keď v informáciách, ktoré orgánu pre riešenie krízových situácií predkladajú inštitúcie, dôjde k opätovnému vykázaniu údajov alebo k ich revízii, orgán pre riešenie krízových situácií upraví… príspevok [*ex ante*] na základe aktualizovaných informácií pri výpočte… príspevku [*ex ante*] danej inštitúcie na nasledujúce príspevkové obdobie“.

68 Z uvedeného vyplýva, ako tvrdí SRB, že článok 17 ods. 3 delegovaného nariadenia 2015/63 sa obmedzuje na vymedzenie okamihu, od ktorého má opätovné vykázanie údajov alebo ich revízie uvedené v tomto ustanovení účinky, ktorým je nasledujúce príspevkové obdobie. Naproti tomu predmetom uvedeného ustanovenia nie je zmeniť referenčný dátum informácií, ktoré sú relevantné pre výpočet príspevkov *ex ante*, ktorý je stanovený v článku 14 ods. 1 tohto delegovaného nariadenia.

69 Po štvrté žalobkyňa tvrdí, že výpočet príspevkov *ex ante* sa musí vykonať na základe „statickému obrazu“ inštitúcií k 1. januáru každého kalendárneho roka, pričom sa opiera o návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Campos Sánchez-Bordona vo veci State Street Bank International (C-255/18, EU:C:2019:539, bod 71). Podľa jej názoru sa teda musela jej účasť v dotknutej IPS zohľadniť pri výpočte jej príspevku *ex ante* na príspevkové obdobie 2019.

70 Na jednej strane treba v tejto súvislosti uviesť, že hoci článok 14 ods. 1 delegovaného nariadenia 2015/63 odkazuje na jediný dátum, ktorým je 31. december roku N-1, tento odkaz sa týka dostupnosti účtovnej závierky použitej na výpočet príspevkov *ex ante*. Je však ešte potrebné, aby účtovná závierka dostupná k tomuto dátumu bola riadne schválená a overená, čo znamená, ako bolo uvedené v bode 45 vyššie, že tieto účtovná závierka sa vzťahuje na referenčný rok N-2.

71 Na druhej strane je pravda, že z článku 14 ods. 4 delegovaného nariadenia 2015/63 vyplýva, ako tvrdí žalobkyňa, že informácie, ktoré tvoria základ pre výpočet príspevkov *ex ante* na príspevkové obdobie, môže dotknutá inštitúcia poskytnúť najneskôr 31. januára roka daného príspevkového obdobia. Ani to však nemá vplyv na konštatovanie vyplývajúce z bodov 42 až 50 vyššie, podľa ktorého sa tieto informácie musia týkať účtovnej závierky dostupnej k 31. decembru roka N-1, a teda sa vzťahujú na referenčný rok N-2.

72 Po piate rovnaký záver platí, pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého účasť inštitúcie v IPS nie je účtovným údajom, ktorý by mohol kolísať. Prípadná premenlivá alebo statická povaha informácií uvedených v článku 14 ods. 4 delegovaného nariadenia 2015/63 totiž nie je relevantná vzhľadom na jasné znenie článku 14 ods. 1 tohto delegovaného nariadenia, z ktorého vyplýva, že informácie pre výpočet príspevkov *ex ante* sa musia týkať účtovnej závierky dostupnej k 31. decembru roka N-1 a že sa teda vzťahujú, ako je uvedené v bode 45 vyššie, na referenčný rok N-2.

73 Vzhľadom na vyššie uvedené treba konštatovať, že článok 14 ods. 1 delegovaného nariadenia 2015/63 neukladá SRB povinnosť zohľadniť účasť inštitúcie v IPS na účely výpočtu príspevku *ex ante* počas príspevkového obdobia, ktoré nasleduje po období, v ktorom k tejto účasti došlo, a navyše jej to ani neumožňuje.

74 Tento záver potvrdzuje cieľ sledovaný systémom príspevkov *ex ante*, ako je zavedený smernicou 2014/59, nariadením č. 806/2014 a ako je spresnené delegovaným nariadením 2015/63.

75 Ako totiž bolo uvedené v bode 48 vyššie, SRB je povinná vypočítať príspevky *ex ante* na základe informácií týkajúcich sa účtovnej závierky dostupnej k 31. decembru roka N-1, ktoré sa vzťahujú na referenčný rok N-2.

76 Ak by však SRB musela zohľadniť všetky účasti dotknutých inštitúcií v IPS v roku N-1, spoľahlivosť výpočtu príspevkov *ex ante*, ktorý sa vykonáva v nasledujúcom roku, by mohla byť ohrozená, pretože SRB by bola najmä povinná vykonať uvedený výpočet na základe iných informácií, než sú informácie týkajúce sa uvedenej riadne schválenej účtovnej závierky. Nedostatok spoľahlivosti uvedeného výpočtu by tak mohol brániť dosiahnutiu cieľa sledovaného systémom príspevkov *ex ante*, ktorý spočíva v dosiahnutí aspoň 1 % sumy krytých vkladov všetkých inštitúcií povolených na území členských štátov zúčastnených na SRM najneskôr do 31. decembra 2023 (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok zo 14. novembra 2019, State Street Bank International, C-255/18, EU:C:2019:967, body 41 a 43).

77 Napokon zohľadnenie účasti v IPS, ku ktorej došlo v roku N-1, by malo vplyv na konzistentnosť výpočtu príspevkov *ex ante*, ako aj porovnateľnosť informácií použitých na tento výpočet. Zatiaľ čo SRB zohľadňuje na účely takéhoto výpočtu, v súlade s článkami 4 a 14 delegovaného nariadenia 2015/63, informácie týkajúce sa referenčného roka N-2 (pozri bod 48 vyššie), bola by totiž povinná zohľadniť informáciu týkajúcu sa iného obdobia, a to roku N-1, pokiaľ ide o účasť inštitúcie v IPS, ku ktorej došlo v priebehu roka N-1.

78 Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti sa článok 12 ods. 2 a článok 14 ods. 1 delegovaného nariadenia 2015/63 majú vykladať v tom zmysle, že SRB neumožňujú, aby zohľadnila účasť inštitúcie v IPS v roku 2018 na účely výpočtu jej príspevku *ex ante* na príspevkové obdobie 2019.

– O zákonnosti článku 12 ods. 2 a článku 14 ods. 1 delegovaného nariadenia 2015/63 z hľadiska článku 103 ods. 2 a 7 smernice 2014/59

79 V druhom žalobnom dôvode žalobkyňa tvrdí, že ak sa článok 12 ods. 2 a článok 14 ods. 1 delegovaného nariadenia 2015/63 majú vykladať v tom zmysle, že neumožňujú zohľadniť účasť inštitúcie v IPS v roku 2018 na účely výpočtu jej príspevku *ex ante* na príspevkové obdobie 2019, tieto ustanovenia sú v rozpore s článkom 103 ods. 2 a 7 smernice 2014/59.

80 Druhý žalobný dôvod sa delí na dve časti, z ktorých prvá je založená na porušení požiadavky stanovenej v článku 103 ods. 2 a 7 smernice 2014/59, podľa ktorej príspevky *ex ante* musia byť upravené primerane k rizikovému profilu každej inštitúcie, a druhá na porušení podmienky stanovenej v článku 103 ods. 7 písm. h) smernice 2014/59, podľa ktorej stanovenie príspevkov *ex ante* musí zohľadňovať skutočnosť, že inštitúcia sa zúčastňuje IPS.

81 SRB a Komisia túto argumentáciu spochybňujú.

82 Keďže tieto dve časti tohto žalobného dôvodu spolu úzko súvisia, treba ich preskúmať spoločne.

83 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že pri spresnení pravidiel úpravy príspevkov *ex ante* podľa rizikového profilu prostredníctvom delegovaného nariadenia 2015/63 disponuje Komisia na základe delegovania právomoci stanoveného v článku 103 ods. 7 smernice 2014/59 širokou mierou voľnej úvahy, pokiaľ má vykonať komplexné posúdenia a hodnotenia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. decembra 2023, Landesbank Baden-Württemberg/SRB, T-389/21, EU:T:2023:827, body 105 až 111).

84 Platí to aj v prípade právomoci Komisie určiť referenčné dátumy na zohľadnenie informácií, ktoré sú relevantné pre úpravu príspevkov *ex ante* podľa rizikového profilu, vrátane referenčného dátumu na zohľadnenie účasti inštitúcie v IPS.

85 Na jednej strane je totiž toto určenie neoddeliteľnou súčasťou metódy úpravy príspevkov *ex ante* podľa rizikového profilu, ktorá ako celok zahŕňa komplexné posúdenia a hodnotenia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. decembra 2023, Landesbank Baden-Württemberg/SRB, T-389/21, EU:T:2023:827, body 105 až 111).

86 Na druhej strane článok 103 ods. 7 písm. h) smernice 2014/59 len uvádza, že ak Komisia prijme delegované akty na spresnenie pojmu úprava príspevkov *ex ante* podľa rizikového profilu inštitúcií, musí zohľadniť skutočnosť, že inštitúcia je súčasťou IPS, pričom nespresňuje okamih, ku ktorému sa má takáto skutočnosť zohľadniť.

87 Za týchto podmienok sa preskúmanie súdu Európskej únie, pokiaľ ide o referenčné dátumy metódy úpravy príspevkov *ex ante* podľa článku 103 ods. 7 smernice 2014/59 a najmä dátum zohľadnenia účasti inštitúcie v IPS, musí obmedziť na preskúmanie toho, či pri výkone voľnej úvahy priznanej Komisii nedošlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu alebo zneužitiu právomoci alebo či Komisia zjavne neprekročila hranice tejto voľnej úvahy (pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. decembra 2023, Landesbank Baden-Württemberg/SRB, T-389/21, EU:T:2023:827, bod 112).

88 Z uvedeného vyplýva, že žalobkyni prináleží, aby preukázala, že článok 12 ods. 2 a článok 14 ods. 1 delegovaného nariadenia 2015/63 sú postihnuté zjavne nesprávnym posúdením alebo zneužitím právomoci alebo že zjavne nerešpektujú hranice právomoci Komisie.

89 V tejto súvislosti treba v prvom rade zdôrazniť, že v delegovanom nariadení 2015/63 Komisia zohľadnila členstvo inštitúcií v IPS ako skutočnosť, ktorá bola relevantná v rámci úpravy príspevkov *ex ante* podľa rizikového profilu inštitúcií.

90 Konkrétne v súlade s článkom 5 ods. 1 písm. b) delegovaného nariadenia 2015/63 sú určité záväzky vytvorené inštitúciou, ktorá je členom IPS, vylúčené z výpočtu základných ročných príspevkov. Okrem toho článok 6 ods. 5 písm. b) a článok 7 ods. 4 písm. b) tohto delegovaného nariadenia zohľadňujú účasť inštitúcie v IPS na účely úpravy základného ročného príspevku podľa rizikového profilu inštitúcie.

91 Je pravda, že v súlade s článkom 14 ods. 1 delegovaného nariadenia 2015/63 sa pri výpočte príspevkov *ex ante* zohľadňuje účasť v IPS s časovým odstupom, ktorý zodpovedá obdobiu medzi referenčným dátumom účtovnej závierky uvedenej v tomto ustanovení a dátumom výpočtu príspevkov *ex ante*.

92 Tento prístup je však odôvodnený potrebou stanoviť spoločný dátum pre všetky dotknuté inštitúcie, ktorý umožní porovnať údaje a informácie poskytované inštitúciami na účely výpočtu príspevkov *ex ante*. Na jednej strane z úvah uvedených v bode 75 vyššie totiž vyplýva, že takýto dátum má najmä umožniť SRB spoľahlivo vypočítať príspevky *ex ante* na základe schválenej účtovnej závierky, a teda dosiahnuť cieľ uvedený v tom istom bode.

93 Na druhej strane časový odstup uvedený v bode 91 vyššie nie je zjavne neprimeraný, keďže v súlade s článkom 14 ods. 1 delegovaného nariadenia 2015/63 SRB zohľadňuje informácie týkajúce sa poslednej schválenej a overenej účtovnej závierky, a tak výpočet príspevkov *ex ante* je založený na informáciách súvisiacich s prvým rokom, za ktorý je táto účtovná závierka k dispozícii v schválenej a overenej forme (pozri bod 45 vyššie).

94 Napokon treba uviesť, že žalobkyňa nepredložila ďalšie skutočnosti, ktoré by preukazovali, že článok 12 ods. 2 a článok 14 ods. 1 delegovaného nariadenia 2015/63 boli postihnuté zjavne nesprávnym posúdením alebo zneužitím právomoci alebo že zjavne nerešpektovali hranice právomoci Komisie, keď v nich bol určený okamih, ku ktorému sa mala zohľadniť účasť inštitúcie v IPS.

95 Za týchto okolností treba druhý žalobný dôvod predložený žalobkyňou zamietnuť.

O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 12 ods. 2 a článku 14 ods. 1 delegovaného nariadenia 2015/63

96 Žalobkyňa v podstate tvrdí, že SRB tým, že odmietla zohľadniť jej účasť v dotknutej IPS v roku 2018 na účely výpočtu príspevku *ex ante* na príspevkové obdobie 2019, porušila článok 12 ods. 2 a článok 14 ods. 1 delegovaného nariadenia 2015/63.

97 SRB túto argumentáciu spochybňuje.

98 Treba konštatovať, že k účasti žalobkyne v dotknutej IPS nedošlo v referenčnom roku N-2, teda v roku 2017, keďže táto IPS bola vytvorená až v roku 2018.

99 Ako však vyplýva z bodov 43 až 78 vyššie, článok 12 ods. 2 a článok 14 ods. 1 delegovaného nariadenia 2015/63 treba vykladať v tom zmysle, že SRB neumožňujú, aby zohľadnila účasť žalobkyne v IPS v roku 2018 na účely výpočtu príspevku *ex ante* na príspevkové obdobie 2019.

100 Tento záver nie je spochybnený tvrdením žalobkyne, že jej účtovná závierka, dostupná k 31. decembru 2017, obsahuje určité informácie týkajúce sa vytvorenia IPS, ktorej je členkou, a že ju teda SRB mala na príspevkové obdobie 2019.

101 Podľa článku 2 ods. 1 bodu 8 smernice 2014/59 totiž SRB môže na účely výpočtu príspevku *ex ante* zohľadniť len IPS, ktoré boli povolené v súlade s článkom 113 ods. 7 nariadenia č. 575/2013.

102 Treba však konštatovať, že k vytvoreniu IPS došlo s konečnou platnosťou až po tom, čo Španielska centrálna banka v marci 2018 potvrdila, že dohoda o vytvorení tohto IPS spĺňa požiadavky stanovené v článku 113 ods. 7 nariadenia č. 575/2013.

103 Za týchto podmienok sa SRB nedopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď na účely výpočtu príspevku *ex ante* na príspevkové obdobie 2019 nezohľadnila účasť žalobkyne v dotknutom IPS v roku 2018.

104 Prvý žalobný dôvod treba zamietnuť ako nedôvodný, a preto je potrebné zamietnuť aj žalobu v celom rozsahu.

O trovách

105 Podľa článku 134 ods. 1 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyňa nemala vo veci úspech, je opodstatnené uložiť jej povinnosť znášať svoje vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania, ktoré vznikli SRB, v súlade s jej návrhmi.

106 Podľa článku 138 ods. 1 rokovacieho poriadku Komisia znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (desiata rozšírená komora)

rozhodol takto:

1. **Žaloba sa zamieta.**

2. **Banco Cooperativo Español, SA znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Jednotnej rade pre riešenie krízových situácií (SRB).**

3. **Európska komisia znáša svoje vlastné trovy konania.**

Kornezov Buttigieg Hesse

Petrlík Spangsberg Grønfeldt

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 22. januára 2025.

Podpisy